

Framgångarna i Honduras som högern vill utplåna

Framgångarna i Honduras som högern vill utplåna

I januari 2022 vann en progressiv regering valen i Centralamerikanska Honduras. Ett litet land som spelat en nyckelroll för USA i regionen. Därför den USA-stödda statskuppen 2009 mot president Manuel Zelaya. Efter stor mobilisering och flera års hård folklig kamp återtog vänstern, med partiet Libre, makten 2022.

Denna regering har ända från första dagen präglats av starka yttre och inre påtryckningar och ett mycket ojämnt styrkeförhållande. Faktum är att den första glimten av vad som skulle komma kom redan den 25 januari samma år, när högerflygeln försökte storma nationalkongressen, i samarbete med en grupp förrädiska ledamöter det förra regeringspartiet. Detta försök slogs tillbaka tack vare den nuvarande presidentens mod och det överväldigande folkliga stöd som hon fick inför denna första aggression.

Varje revolutionär process framkallar med nödvändighet en kontrarevolution, och fallet Honduras är inget undantag. Med samma kännetecken som attacken mot president Salvador Allende i Chile den 28 januari 1970, 24 timmar efter att han tillträtt som president, fick han möta en tsunami av falska nyheter, förtal och förolämpningar, med en medieapparat som var helt inriktad på att till varje pris förhindra att sanningen om vad som hände i landet skulle bli känt.

Tegucigalpa, Honduras. Foto: Creative Commons

Tre och ett halvt år senare finns det en verklighet i medierna, inte i verkligheten, som upprepas med imponerande precision. I denna fiktiva verklighet har regeringen ?inte gjort någonting?, regeringen är ?lika korrupt eller mer korrupt än de tidigare?; den tidigare presidenten Manuel Zelaya Rosales är en slags bandit, i samma stil som gringos målade Pancho Villa i början av 1900-talet. Och ingrediensen som inte kan saknas ?är en regering kopplad till narkotikahandel med starka kopplingar till solkartellen som leds av Nicolás Maduro?. All denna falska historia, som vävs samman dag för dag, har satt sina spår i en lågutbildad medelklass som är benägen att konsumera allt skräp som systemet genererar och som lider av stor rädsla för att förlora det som den inte har, inklusive en förment frihet som den inte åtnjuter.

Konspirationen mot president Xiomara Castros regering började vävas redan i slutet av november 2021, eller till och med ännu tidigare, när det stod klart för oligarkin att hennes seger var oundviklig. Och det måste sägas att oligarkin är ägare till de medier som har fört krig; föreställ dig vad den chilenska högertidningen El Mercurio gjorde mot Allende, men förstärkt miljontals gånger av ny teknik, sociala nätverk och alla resurser som finns idag.

Honduras president Xiomara Castro

Men faktum är att Xiomara Castros regering är den regering som i särklass har gjort de största materiella reformerna till förmån för befolkningen och landet i vår historia. Detta är fakta som inte kan ses i några medier.

Xiomara Castro har inlett en verklig revolution, där man har insett vikten av offentliga investeringar och centraliserad planering. Inom infrastrukturområdet har man byggt fler kilometer väg än under de föregående 25 åren. I vissa fall, som i departementet El Paraíso, byggdes 125 kilometer asfalterade vägar på 120 år; i dag har detta departement mer än 250 kilometer asfalterade vägar, vilket innebär att denna regering har gjort mer på några år än vad högerflygeln gjorde på mer än ett århundrade.

Åtta nya sjukhus håller på att byggas, efter att det offentliga sjukvårdssystemet inte hade byggt något på minst 45 år. Läkemedelskrisen har övervunnits. Men det pågår en ständig kamp mot aktörer som främjas av den fascistiska högern, till exempel Honduras läkarförbund, som är en permanent sabotagegrupp. Regeringen erbjuder nu ett förstklassigt oftalmologiskt program, i samarbete med kubanska specialister, vilket ger gratis vård till tusentals honduraner som annars inte skulle ha råd med sin rätt till syn.

Inom jordbruket har ett kraftfullt program för ökning av livsmedelsproduktionen främjats, för att nå en tillräcklig skörd av bönor. Under tiden byggs nya skolor eller så repareras de befintliga, som skadades svårt efter plundringsvågen under de tre regeringarna efter högerkuppen 2009. Under denna period av plundring främjade mäktiga ekonomiska grupper, samma grupper som är ägare till medierna, en vriden version av Model Cities. Något som syftade till att stycka upp landet i 19 särskilda ekonomiska regioner, utan offentliga företag och en stat som endast ansvarade för att lösa de sociala problemen för dem som inte kunde integreras i någon av dessa zoner. Ett dystopiskt scenario som avbröts när revolutionen inleddes av den nationella motståndsuregeringen, under ledning av Xiomara Castro, ledd av partiet Libertad y Refundación och styrd av José Manuel Zelayas orubbliga åtagande att förändra vårt folks framtid.

Läsaren bör inte förledas att tro att dessa rader syftar till att hylla särskilda personer. Det handlar helt enkelt om att på något sätt rättfärdiga vårt folks ledargestalter, som fortsätter att smutskastas utan pardon, varje dag, av de eliter som ensamma bär skulden för landets efterblivenhet, beroende och misär. Om det finns något "fel" på landets ledarskap så är det att det inte böjer knä inför oligarkin utan utkämpar en kamp mot den, alltid under mycket svåra förhållanden.

I Honduras utkämpas således en strid i folkets medvetande. Det finns de alienerade människor som inte kan uppfatta de betydande förändringar som har ägt rum, och som förmås att djupt hata regeringen och dess ledare, och de som får fördelarna direkt och

uppfattar förändringarna eftersom de påverkar deras materiella existens mer direkt.

Det kognitiva krig som förs i dag har ett avgörande ögonblick den 30 november, och även om fascisterna har små chanser att vinna är de beredda att göra det onämnbare, oavsett vilka konsekvenserna blir. Ingen här kan tvivla på att vi står inför en klasskonflikt och att de olika polernas intressen är fullständigt antagonistiska och i dag, mer än någonsin tidigare, oförsonliga. Vi skulle därför vilja säga att beslutet ligger i händerna på arbetarklassen, som uppmanas att försvara sin revolution och garantera dess kontinuitet, och alltid komma ihåg att borgarklassen inte kommer att spara på något och om den vinner kommer att försöka utplåna varje spår av denna fantastiska honduranska historiska process som ingen skulle ha satsat på för tio år sedan.

Ricardo Salgado, Cubadebate 250414 (ZT)

[Entre la miseria real y la narrativa miserable del fascismo](#)

Stöd det kubanska jordbruket!

Kuba behöver bli mindre beroende av att importera livsmedel. Att utveckla det egna jordbruket är svårt då såväl maskiner, drivmedel, gödsel osv. drabbas av USAs blockad. Svensk-Kubanska Föreningen bedriver ett projekt för att bistå det kubanska jordbruket med modern utrustning, såsom redskap och reservdelar till traktorer, utrustning för mjölk- och ostproduktion, samt andra verktyg och redskap ämnade för att höja arbets- och livskvalitén för de kubanska jordbruksarbetarna.

Bidra du också till den kubanska visionen för matsuveränitet, starka lokalsamhällen, och hållbart jordbruk!

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72

Märk betalningen med CUBA SI

